

התעטרו חמשים חקיקות במ"ב
אותיות קדושות של השם
הקדוש, שבהן נבראו שמים
וארץ. ונחקקו בחקיקותיהם
שמונה שערים, שהן שמונה
אותיות הרחמים, שכתוב (שמות לד)
ה' ה' אל רחום וחנון, שיוצא
מהעתיק הקדוש לזעירא,
ומתחברים בפתרים הקדושים
הללו, חכמה ובינה העליונים
שעולים. יוצא חסד עליון מצד
זה, ודין הגבורה מצד זה. באה
זכות של יעקב ומשלימה את
שניהם ואוחזת אותם, שהרי היא
השלמות העליונה.

שנינו, אמר רבי שמעון, משום
כך נקרא ישראל. ששנינו, יעקב
הפתחון, ישראל העליון. יעקב
אינו שלמות, ישראל שלמות
הכל. וכן שנינו, נאם דוד בן ישי
- דוד אינו שלמות, שהרי אחרון
הוא. ישי יסוד עליון הוא
ושלמות. והינו מה ששנינו, לא
גלו ישראל מארצם עד שפפרו
בקדוש ברוך הוא ובמלכות בית
דוד, שכתוב (שמואל ב כ) אין לנו
חלק בדוד ולא נחלה בכך ישי
איש לאהליו ישראל. מה זה איש
לאהליו? מקום שעובדי כוכבים
ומזלות שורה בתוכם, הינו
לאלהיו.

אמר רבי יהודה, פשמתחילה
חכמה לחקק חקיקות בכל
הפתרים, מאיזה פתח מתחילה?
מאותה שנקראת בינה. בבינה
הכל נכלל, ומשום כך נפתחו בה
חמשים שערים, ונמצא שהכל
נחקקו בחכמה. זהו שכתוב (תהלים
דק) כלם בחכמה עשית.

שנינו, כתוב (ישעיה מ) מי מדד
בשעלו מים וגו'. בשעלו מים,
מה המים? זהו בינה. רבי אלעזר
שונה כך, זה חסד. אמר לו רבי
שמעון, הכל עולה (תקו) במשקל

כל חד בסטרוי. אתעטרו חמשין גליפין,
במ"ב אתון קדישין דשמא קדישא, דבהון
אתברי שמיא וארעא. ואתגלפו בגלופיהון,
תמניא תרעין, דאינון תמניא אתון דרחמי,
דכתיב, (שמות לד) יי' יי' אל רחום וחנון, דנפקא
מצתיקא קדישא, לזעירא, ומתחברן באלין
פתרין קדישין, חכמה ובינה עלאין דסלקין.
נפקא חסד עלאה מהאי סטרא, ודינא דגבורה
מהאי סטרא, אתא זכותיה דיעקב, ואשלים
אתרווייהו ואחיד לון. דהא הוא שלימותא
עלאה.

תאנא אמר רבי שמעון, בגין כך ישראל
אתקרי. דתאנא יעקב תתאה. ישראל
עלאה. יעקב לאו שלימותא, ישראל
שלימותא דכלא. וכן תאנא, (שמואל ב כג) נאם דוד
בן ישי, דוד לאו שלימותא, דהא בתראה
הוא. ישי יסוד עלאה הוא, ושלימותא. והיינו
דתנינן, לא גלו ישראל מארצם עד שפפרו
בקודשא בריך הוא, ובמלכותא דבית דוד,
דכתיב, (שמואל ב כ) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה
בכך ישי איש לאהליו ישראל. מאי איש
לאהליו. אתר דעבודת כוכבים ומזלות שריא
בגוייהו, היינו לאלהיו.

אמר רבי יהודה, פד שריא חכמתא לגלפא
גליפין בכלהו כתרין, מאן פתרא שארי
מההוא דאתקרי בינה. בבינה אתפליל כלא.
ובגין כך אתפתחון בה חמשין תרעין,
ואשתכח דכלא בחכמה אתגלפו, הדא הוא
דכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית.

תאנא, פתיב (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים וגו'.
בשעלו מים. מאן מים. דא הוא בינה.
רבי אלעזר מתני הכי, דא חסד. אמר ליה רבי
שמעון, כלא בחד מתקלא סלקא. (ס"א מתתקון)